

Pysähtymisen polku -kaupunkipyhiinvaelluksen tekstit

Kirjoittaja: Hanna Kivisalo

Tekstejä saa käyttää Pysähtymisen polku -kaupunkipyhiinvaelluksen ja siihen liittyvän viestinnän yhteydessä. Tekstejä ei saa muokata. Pysäkkien järjestystä voi tarvittaessa muuttaa, jos haluatte luoda oman Pysähtymisen polun kaupunkiseurakunnassanne.

1. Pysäkki

Tällä tarinalla on sinun nimesi

Miljoonien ihmisten joukossa, tuhansien tarinoiden kirjastossa ja satojen sivujen seassa on yksi tarina, jolla on sinun nimesi.

Tarina on yhtä aikaa mitättömän pieni ja mittaamattoman tärkeä. Ei tärkeämpi kuin kenenkään toisen, mutta silti pysähtymisen ja kertomisen arvoinen.

Tarinaa on luettava ja vaalittava. Sen äärelle on pysähdyttävä – myös niille sivuille, joiden ohi yleensä selaa nopeasti, sydän kurkussa. Sen vierellä on lupa viipyä, lupa miettiä, miten toivoisi tarinan jatkuvan.

Muuten saattaa käydä niin, että päivien virta vie mennessään. Että päättyy sivustaseuraajaksi toiseen tarinaan. Yleisöksi sellaisille ihmisille, jotka ajattelevat, että maailma on heidän näyttämönsä ja muut yleisönä heitä varten.

Mutta sinulla on oma elämä ja oma tarina. Sinun tehtäväsi on elää ja kertoa se.

2. Pysäkki

Älä unohda elää

Kaikkensa antaminen uuvuttaa ja täydellisyyteen pyrkiminen kuluttaa. Mutta yhtä lailla uuvuttaa se, kun ei anna itsestään ollenkaan.

Kun piiloutuu ja lamaantuu. Kun elää puolella sydämellä, suojautuu ympäröiviltä vaatimuksilta ja mahdollisuuksilta niin, että unohtaa elää.

Silloin saattaa käydä niin, että yrittäessään pelastaa elämänsä kadottaa sen. Ja yrittäessään säästää voimiaan menettää ne.

3. Pysäkki

Itsensä löytää kun pysyy paikallaan

Entä jos unelmia ei tarvitsekaan jahdata, vaan ne jahtaavat ihmistä ja saavat kyllä kiinni, kunhan ei jatkuvasti juokse alta pois etsiessään itseään ja paikkaansa maailmassa.

Entä jos ihmisen kuuluukin pysähtyä paikoilleen ja luottaa siihen, että se mikä tulee, tulee kyllä luo. Ja tultuaan tarpeeksi lähelle sen kyllä tunnistaa kuin koira omistajansa ja alkaa vimmattu hännän heilutus.

Entä jos sinulla onkin yhtä paljon lahjakkuutta, viisautta ja taitoa kuin niillä, joita jalkojen juuresta katselet. Entä jos sinussa onkin valmiina kaikki, mitä tarvitset ollaksesi sinä, mitä kukaan ei voi viedä.

Entä jos itsensä löytää, kun pysyy paikallaan. Kun lakkaa jahtaamasta omaa ja toisten häntää, istumalla alas ja suostumalla olemaan se, mitä on ollut kaikki ne vuodet, kun on itseään etsinyt.

4. Pysäkki

Hengitä

Hengitä, sillä kaikki muu on vapaaehtoista, kaiken muun ehtii myöhemminkin. Hengitä sisään kevyttä ilmaa keuhkojen täydeltä, päästä ulos painavat huolet mitään pitelemättä.

Hengitä, sillä hengittämättä et selviä. Hengittäminen ei ole vaatimus vahvempaan läsnäoloon, eikä velvollisuus olla enemmän. Hengittäessä saat olla vähemmän.

Hengitä, sillä se on suurin etuoikeutesi. Anna elämän hengen täyttää tyhjyys, anna uloshengityksen purkautua huulilta kuin huokaus tai pakahduttavimman pyynnön tiivistävä rukous.

Hengitä, vaikka sitten itkun saattelemana. Hengitä, sillä huokaukset ja rukoukset kuullaan. Hengitä, sillä sinä olet elossa ja kaikki on hyvin. Huomaat sen, kunhan vain hengität.

Joten hengitä.

5. Pysäkki

Onnellisten maa on lasten kaltaisten

Onnellisten maa on lasten kaltaisten. Niiden, jotka vetävät keuhkot täyteen ilmaa ja kesän tuoksua, jotka huutavat alikulkutunnelissa ilmoille vauhdin riemut ja avoimet kysymyksensä: kuuntelevat, kuinka kaiku vastaa.

Onnellisten maa on lasten kaltaisten. Niiden, jotka huomaavat selälleen pyörähtäneen leppäkertun, ja myötätuntoa säästelemättä rientävät pelastamaan tuntemattoman ystävänsä saaden sisäänsä siiville nousemisen ilon.

Onnellisten maa on lasten kaltaisen. Niiden, jotka huutavat "Kato mua" hypätessään kylmään veteen silmät kiinni ja sielu auki, jotka uskaltavat itkeä ääneen pienintä haavaa kuin suurinta surua aina lohdun saapumiseen asti.

Onnellisten maa on lasten kaltaisten. Niiden, jotka yötä vasten huokaisevat pahan mielensä ylös ja nukahtavat sängylle poikittain hiekkaa hiuksissaan, näkevät unia maasta, jossa pelkoa ei tunneta ja aikuisen mieli saa lentää niin kuin lapsi.

Onnellisten maa on lasten kaltaisten. Joka sinne haluaa, levittäköön kätensä ja kiivetköön syliin.

6. Pysäkki

Maailma pysyy pystyssä

Kun tuntuu, että ei voi missään tapauksessa levätä, leppää. Kun tuntuu, että ei ainakaan voi ottaa kunnon vapaata, ota vapaata. Kun tuntuu, että ei voi kieltäytyä, sano ei.

Perustarpeiden toistuva sivuuttaminen on merkki siitä, että epäterveen ja terveen välinen raja on ylittynyt. Taukoa tarvitaan kipeimmin silloin, kun kuvittelee, että kaikista ihmisistä juuri sinulla ei ole mahdollisuutta lepoon.

Maailmalla on ärsyttävä tapa pysyä pystyssä, vaikka korvaamattomat ihmiset nostaisivatkin jalat pöydälle. Mene siis johonkin yksinäiseen paikkaan ja levähdä vähän.

7. Pysäkki

Suurinta rohkeutta on levätä

Suurinta rohkeutta on uskaltaa levätä. Suurinta rohkeutta on luottaa siihen, että vaikka ei jatkuvasti edistäisi projektejaan, ne tulevat valmiiksi.

Suurinta on luottaa, että kaikki minulle kuuluva löytää luokseni. Että se, mikä minussa on ainutlaatuista, ei ole jäljiteltävissä eikä varastettavissa.

Suurinta rohkeutta on olla tekemättä hätäisiä päätöksiä; olla jatkuvasti antamatta parastaan. Suurinta rohkeutta on uskaltaa olla oma itsensä – ja levätä siinä.

8. Pysäkki

Elämän myrskyt ovat hyviä

Elämän myrskyt ovat pohjimmiltaan hyviä myrskyjä, sillä ne eivät anna jäädä loputtomasti ajelehtimaan päättämättömyyden merille. Kun oma viisaus ja voimat loppuvat, ystävälliset myrskytuulet saapuvat ja puhaltavat väsyneen matkaan.

Mikä onni se onkaan, ettei elämän myrskyihin voi vaikuttaa. Jos voisi, sitä tyyntäisi myrskynsä heti, kun sade ja salamat alkaisivat löydä ja veden seinämät kasvaisivat ympärillä. Sitä lopettaisi kaiken alkuunsa ja jäisi ulapalle ajelehtimaan.

Elämän myrskyt ovat pohjimmiltaan hyviä. Sanon pohjimmiltaan, sillä kun aallot lähestyvät rantaa, ne ottavat pohjaan ja kääntyvät kohti rantaa. Kun vauhti hidastuu ja aallonharja jyrkkenee, saattaa tuntua kuin loppu olisi koittanut.

Mutta aalto se vain keräilee voimiaan sylkäistäkseen matkustajan rantaan.

9. Pysäkki

Jos et voi pysäyttää, jarruta

Pysähtyminen on vaikeaa silloin, kun sitä eniten tarvitaan.

Kun on vaikeinta olla paikoillaan, silloin juuri on pistettävä pois kaikki, mihin voisi paeta levottomuuttaan. Mieli on tyhjättävä kuin taskut: purettava pois mieluisat ja epämieluisat velvollisuudet, haaveet ja haluamiset, pakot ja pitämiset.

Ja jos ei voi kokonaan pysähtyä, on jarrutettava. Hidastettava keho tai mieli.

Voi antaa kehon uurastaa, mutta mielen maata, tai voi antaa ajatusten sauhuta, mutta kehon levätä laakereillaan. Jompaa kumpaa jarruttamalla välttää vauhtisokeuden ja äkkijarrutuksen vaarat, heittelevät renkaanjäljet, jotka päätyvät ojaan.

Pysähtyminen on vaikeaa silloin kun sitä eniten tarvitaan, mutta vaikka se on vaikeaa, se ei ole mahdotonta.

Ja jos et voi pysäyttää, jarruta. Sinua tarvitaan vielä.

10. Pysäkki

Et tarvitse uutta elämää

Et tarvitse uutta elämää vaan uuden mielen. Uudet silmät, jotka näkevät uudella tavalla: joilla huomaat sinulle annetut voimavarat, tiet, joita sinut on tarkoitettu kulkemaan ja ihmiset, jotka sinulla jo on.

Et sinä tarvitse uutta elämää vaan uuden sydämen: pehmeämmän ja hitaamman. Joka pysähtyy näkemään ihmiset ympärillään sen sijaan, että aina kiirehtisi etsimään jotain muuta ja jotain uutta.

Et sinä tarvitse uutta elämää. Ja jos sellaisen saisitkin, katselisit sitä vanhoilla silmilläsi etkä olisi tyytyväinen, vaan haluaisit muuta kuin sinulla jo on.

Muuta elämän sijaan mieltäsi, niin huomaat: Sinulla on jo kaikki.

11. Pysäkki

Tavallisen ihmisen leima on hyvä

Kuinkahan monta kertaa olen lukenut haastatteluja ihmisistä, jotka ovat päättäneet toteuttaa unelmansa tietystä työstä, asemasta tai omaisuudesta. Onnistumisen myötä heitä on alettu pitää menestyjinä.

Ja kuinkahan monta kertaa olen lukenut samaisista ihmisistä, jotka kaiken kokemansa jälkeen ovat luopuneet työstään, asemastaan tai omaisuudestaan saadakseen aikaa tärkeämmille asioille – ja sitten heitä vasta menestyjinä on pidettykin.

Mietin, miksi niitä tavallisia ihmisiä, jotka ovat heti elämänsä alusta asti eläneet yksinkertaista, mutta täyttää elämää rakkaimpiensa kanssa, ei kutsuta menestyjiksi myös?

Eikö se juuri ole menestystä, että ilman sen suurempia harhapolkuja ja kiertoteitä on löytänyt sen, mikä on tärkeää? Tai se, että uskaltaa pitää löydöistään kiinni ja elää itsensä kokoista elämää, vaikka sen seurauksena saisikin kannettavakseen ihan tavallisen ihmisen leiman.

Tavallisen ihmisen leima – se taitaa lopulta olla hyvä leima.

12. Pysäkki

Joskus on hyvä katsoa taakse

Joskus on hyvä katsoa taakse ja ihmetellä, miten pitkän matkan on kulkenut.

Hämmästellä, että uinko minä tosiaan vastavirtaan tuon koko pitkän matkan. Tulinko todella tuon vaikeuksien ryeikön poikki, juoksinko pimeiden päivien maratonin paljain jaloin ja valmistautumatta.

Joskus on hyvä katsoa taakse ja olla hyvällä mielellä hengästynyt. Nojata käsillä polviin, päätä pyörittäen nauraa ja itkeä läpi uskomattoman matkan kaikki vaiheet. Sitten suoristaa selkää, katsoa eteen ja ylös.

Jatkaa hyvillä mielin luottaen siihen, että mitä tahansa eteen tuleekin, siitäkin minä selviän.

13. Pysäkki

Lupaus

Ristin kantaminen kaulalla on aivan toista kuin ristin kantaminen hartioilla.

Kaulalla risti muistuttaa, että armo on valmista ja elämästä on lupa nauttia. Että askeleen kuuluukin olla kevyt, kun on repussa siivet ja toivoa.

Kaulalla risti on lupaus: Jos siipesi eivät kannaa, risti kantaa sinua.